	<p style="text-align: center;">Πνευματικά Σημειώματα</p> <p style="text-align: center;">Γερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης</p>	<p>Πνευματικά Σημειώματα:</p> <p>Εβδομαδιαία ηλεκτρονική έκδοση Γερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθόδοξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος</p> <p style="text-align: center;">Ἔτος 1^ο Τεύχος 20 Πέμπτη 13 Ἰουνίου 2024</p> <p style="text-align: center;">Ἀνάληψις τοῦ Σωτῆρος (31^η Μαΐου π. ἡμ.)</p>
---	---	---

Πνευματικά Σημειώματα

Εὐαγγέλιο τῆς Κυριακῆς Τῶν Ἁγίων Πατέρων

(Ιω. ιζ' 1-13)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐπάρας ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν, εἶπε· πάτερ, ἐλήλυθεν ἡ ὥρα δόξασόν σου τὸν υἱόν, ἵνα καὶ ὁ υἱός σου δοξάσῃ σε, καθὼς ἔδωκας αὐτῷ ἐξουσίαν πάσης σαρκός, ἵνα πᾶν ὃ δέδωκας αὐτῷ δώσῃ αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον. Αὕτη δέ ἐστιν ἡ αἰώνιος ζωή, ἵνα γινώσκωσί σε τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεὸν καὶ ὃν ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν. Ἐγὼ σε ἐδόξασα ἐπὶ τῆς γῆς, τὸ ἔργον ἐτελείωσα ὃ δέδωκάς μοι ἵνα ποιήσω καὶ νῦν δόξασόν με σύ, πάτερ, παρὰ σεαυτῷ τῇ δόξῃ ἣ εἶχον πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι παρὰ σοί. Ἐφανέρωσά σου τὸ ὄνομα τοῖς ἀνθρώποις οὓς δέδωκάς μοι ἐκ τοῦ κόσμου. Σοὶ ἦσαν καὶ ἐμοὶ αὐτοὺς δέδωκας, καὶ τὸν λόγον σου τετηρήκασι. Νῦν ἔγνωκαν ὅτι πάντα ὅσα δέδωκάς μοι παρὰ σοῦ ἐστίν ὅτι τὰ ρήματα ἃ δέδωκάς μοι δέδωκα αὐτοῖς, καὶ αὐτοὶ ἔλαβον, καὶ ἔγνωσαν ἀληθῶς ὅτι παρὰ σοῦ ἐξῆλθον, καὶ ἐπίστευσαν ὅτι σύ με

ἀπέστειλας. Ἐγὼ περὶ αὐτῶν ἐρωτῶ οὐ περὶ τοῦ κόσμου ἐρωτῶ, ἀλλὰ περὶ ὧν δέδωκάς μοι, ὅτι σοί εἰσι, καὶ τὰ ἐμὰ πάντα σὰ ἐστὶ καὶ τὰ σὰ ἐμὰ, καὶ δεδόξασμαι ἐν αὐτοῖς. Καὶ οὐκέτι εἰμι ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ οὗτοι ἐν τῷ κόσμῳ εἰσί, καὶ ἐγὼ πρὸς σὲ ἔρχομαι. Πάτερ ἅγιε, τήρησον αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου ᾧ δέδωκάς μοι, ἵνα ὣσιν ἐν καθὼς ἡμεῖς. Ὅτε ἤμην μετ' αὐτῶν ἐν τῷ κόσμῳ, ἐγὼ ἐτήρουν αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου οὓς δέδωκάς μοι ἐφύλαξα, καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἀπώλετο εἰ μὴ ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας, ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ. Νῦν δὲ πρὸς σὲ ἔρχομαι, καὶ ταῦτα λαλῶ ἐν τῷ κόσμῳ ἵνα ἔχωσι τὴν χαρὰν τὴν ἐμὴν πεπληρωμένην ἐν αὐτοῖς.

Μετάφραση

Ὁ Ἰησοῦς σήκωσε τὰ μάτια του στὸν οὐρανὸ καὶ εἶπε «Πατέρα, ἔφτασε ἡ ὥρα, φανέρωσε τὴ δόξα τοῦ Ἰουῦ σου, ὥστε καὶ ὁ Ἰουὸς σου νὰ φανερώσει τὴ δικὴ σου δόξα. Ἐσύ τοῦ ἔδωσες ἐξουσία πάνω σὲ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους. Ἔτσι κι αὐτὸς θὰ δώσει τὴν αἰώνια ζωὴ σὲ ὅλους αὐτοὺς ποὺ τοῦ ἐμπιστεύθηκαν. Καὶ νὰ ποιά εἶναι ἡ αἰώνια ζωὴ. Ν'ἀναγνωρίζουν οἱ ἄνθρωποι ἐσένα ὡς τὸν μόνον ἀληθινὸ Θεό, καθὼς κι ἐκεῖνον ποὺ ἔστειλες, τὸν Ἰησοῦ Χριστό. Ἐγὼ φανέρωσα τὴ δόξα σου πάνω στὴ γῆ, ἀφοῦ ὀλοκλήρωσα τὸ ἔργο πού μοῦ ἀνέθεσες νὰ κάνω. Τώρα λοιπὸν ἐσύ Πατέρα, δόξασέ με κοντὰ σ'ἐσένα μὲ τὴ δόξα πού εἶχα κοντὰ σου προτοῦ νὰ γίνει ὁ κόσμος.

Ἐγὼ σὲ ἔκανα γνωστὸ στοὺς ἀνθρώπους ποὺ τούς πῆρες μέσα ἀπὸ τὸν κόσμο καὶ μοῦ τούς ἐμπιστεύθηκαν. Ἀνήκαν σ'ἐσένα, καὶ ἐσύ τούς ἔδωσες σ'ἐμένα, κι ἔχουν δεχθεῖ τὸ λόγο σου. Αὐτοὶ τώρα ξέρουν πὼς ὅλα ὅσα μοῦ ἔδωσες προέρχονται ἀπὸ σένα, γιατί τὶς διδασχὲς ποὺ μοῦ ἔδωσες, ἐγὼ τὶς ἔδωσα σ'αὐτούς, κι αὐτοὶ τὶς δέχτηκαν καὶ ἀναγνώρισαν πὼς πραγματικὰ ἀπὸ ἐσένα προέρχομαι, καὶ πίστεψαν πὼς ἐσύ μὲ ἔστειλες στὸν κόσμο.

Ἐγὼ γι'αὐτοὺς παρακαλῶ. Δὲν παρακαλῶ γιὰ τὸν κόσμο, ἀλλὰ γι'αὐτοὺς ποὺ μοῦ ἔδωσες, γιατί ἀνήκουν σ'ἐσένα. Κι ὅλα ὅσα εἶναι δικά μου εἶναι καὶ δικά σου, καὶ τὰ δικά σου εἶναι καὶ δικά μου, καὶ δι'αὐτῶν θὰ φανερωθεῖ ἡ δόξα μου. Τώρα δὲν εἶμαι πιά μέσα στὸν κόσμο, ἐνῶ αὐτοὶ μένουν μέσα στὸν κόσμο, κι ἐγὼ

ἔρχομαι σὲ ἐσένα. Ἅγιε Πατέρα, διατήρησέ τους στὴν πίστη μὲ τὴ δύναμη τοῦ ὀνόματός σου ποὺ μοῦ χάρισες, γιὰ νὰ μείνουν ἐνωμένοι ὅπως ἐμεῖς. Ὅταν ἤμουν μαζί τους στὸν κόσμο ἐγὼ τοὺς διατηροῦσα στὴν πίστη μὲ τὴ δύναμη τοῦ ὀνόματός σου.

Αὐτοὺς ποὺ μοῦ ἔδωσες τοὺς φύλαξα, καὶ κανένας ἀπὸ αὐτοὺς δὲ χάθηκε, παρὰ μόνο ὁ ἄνθρωπος τῆς ἀπώλειας, γιὰ νὰ ἐκπληρωθοῦν τὰ λόγια τῆς Γραφῆς. Τώρα ὅμως ἐγὼ ἔρχομαι σὲ ἐσένα, καὶ τὰ λέω αὐτὰ ὅσο εἶμαι ἀκόμα στὸν κόσμο, ὥστε νὰ ἔχουν τὴ δικὴ μου τὴ χαρὰ μέσα τους σὲ ὅλη τὴν πληρότητά της.

Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς

(Πράξ. κ' 16-18, 28-36)

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἔκρινεν ὁ Παῦλος παραπλεῦσαι τὴν Ἔφεσον, ὅπως μὴ γένηται αὐτῷ χρονοτριβῆσαι ἐν τῇ Ἀσίᾳ· ἔσπευδε γάρ, εἰ δυνατὸν ἦν αὐτῷ, τὴν ἡμέραν τῆς πεντηκοστῆς γενέσθαι εἰς Ἱεροσόλυμα Ἀπὸ δὲ τῆς Μιλήτου πέμψας εἰς Ἔφεσον μετεκαλέσατο τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας. Ὡς δὲ παρεγένοντο πρὸς αὐτόν, εἶπεν αὐτοῖς· «Προσέχετε οὖν ἑαυτοῖς καὶ παντὶ τῷ ποιμνίῳ ἐν ᾧ ὑμᾶς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἔθετο ἐπισκόπους, ποιμαίνειν τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ, ἣν περιποιήσατο διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος.

Ἐγὼ γὰρ οἶδα τοῦτο, ὅτι εἰσελεύσονται μετὰ τὴν ἄφιξίν μου λύκοι βαρεῖς εἰς ὑμᾶς μὴ φειδόμενοι τοῦ ποιμνίου· καὶ ἐξ ὑμῶν αὐτῶν ἀναστήσονται ἄνδρες λαλοῦντες διεστραμμένα τοῦ ἀποσπᾶν τοὺς μαθητὰς ὀπίσω αὐτῶν. Διὸ γρηγορεῖτε, μνημονεύοντες ὅτι τριετίαν νύκτα καὶ ἡμέραν οὐκ ἐπαυσάμην μετὰ δακρύων νουθετῶν ἕνα ἕκαστον.

Καὶ τὰ νῦν παρατίθεμαι ὑμᾶς, ἀδελφοί, τῷ Θεῷ καὶ τῷ λόγῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ τῷ δυναμένῳ ἐποικοδομῆσαι καὶ δοῦναι ὑμῖν κληρονομίαν ἐν τοῖς ἡγιασμένοις πᾶσιν. Ἀργυρίου ἢ χρυσίου ἢ ἱματισμοῦ οὐδενὸς ἐπεθύμησα· αὐτοὶ γινώσκετε ὅτι ταῖς χρεῖαις μου καὶ τοῖς οὔσι μετ' ἐμοῦ ὑπηρέτησαν αἱ χεῖρες αὐταὶ πάντα ὑπέδειξα ὑμῖν ὅτι οὕτω κοπιῶντας δεῖ ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν ἀσθενούντων, μνημονεύειν τε τῶν λόγων τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, ὅτι

αὐτὸς εἶπε· μακάριόν ἐστι μᾶλλον διδόναι ἢ λαμβάνειν. Καὶ ταῦτα εἰπὼν, θεὶς τὰ γόνατα αὐτοῦ σὺν πᾶσιν αὐτοῖς προσηύξατο.

Μετάφραση

Καὶ αὐτό γιὰ τὸ Παῦλος ἀποφάσισε νὰ παρακάμψει τὴν Ἔφεσο, γιὰ νὰ μὴ χρονοτριβήσει στὴν ἐπαρχία τῆς Ἀσίας βιαζόταν νὰ εἶναι στὰ Ἱεροσόλυμα, ἂν τοῦ ἦταν δυνατὸ, τὴν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς. Ἀπὸ τὴ Μίλητο ὁ Παῦλος ἔστειλε στὴν Ἔφεσο καὶ κάλεσε τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας. Ὅταν ἦρθαν καὶ τὸν συνάντησαν τοὺς εἶπε: «Προσέχετε λοιπὸν τὸν ἑαυτὸ σας καὶ ὅλο τὸ ποῖμνιο, στὸ ὁποῖο τὸ Πνεῦμα, τὸ Ἅγιο σᾶς ἔθεσε ἐπισκόπους γιὰ νὰ ποιμενετε τὴν ἐκκλησία τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ, ποὺ τὴν ἔκανε δική του μὲ τὸ αἷμα του. Ἐγὼ τὸ ξέρω ὅτι μετὰ τὴν ἀποχώρησή μου θὰ εἰσβάλουν σὲ σὰς λύκοι ἄγριοι, ποὺ δὲ θὰ λυπηθοῦν τὸ ποῖμνιο. Ἀκόμα καὶ ἀπὸ ἀνάμεσά σας θὰ βγοῦν πρόσωπα ποὺ θὰ διδάσκουν πλάνες γιὰ νὰ παρασύρουν τοὺς πιστοὺς στὸ μέρος τους. Γι' αὐτὸ νὰ ἀγρυπνεῖται καὶ νὰ θυμᾶστε ὅτι τρία χρόνια συνέχεια δὲν ἔπαυσα νύχτα καὶ μέρα νὰ νουθετῶ μὲ δάκρυα τὸν καθένα σας.

Τώρα, ἀδελφοί, σᾶς ἐμπιστεύομαι στὸ Θεὸ καὶ στὸ κήρυγμα ποὺ σᾶς ἀποκάλυψε ἡ χάρις του. Αὐτὸς μπορεῖ νὰ σᾶς κάνει ὄριμους στὴν πίστη καὶ νὰ σᾶς δώσει τὴν ἐπουράνιο ζωὴ μαζί μὲ ὅλους ὅσους εἶναι δικοὶ του. Ἀσήμι ἢ χρυσάφι ἢ ἱματισμὸ ἀπὸ κανέναν δὲ ζήτησα. Ἐσεῖς οἱ ἴδιοι ξέρετε ὅτι γιὰ τὶς ἀνάγκες τὶς δικές μου δούλεψαν αὐτὰ ἐδῶ τὰ χέρια. Μὲ κάθε τρόπο σᾶς ἔδωσα τὸ παράδειγμα ὅτι πρέπει νὰ ἐργάζεστε ἔτσι σκληρὰ, γιὰ νὰ μπορεῖτε νὰ βοηθᾶτε αὐτοὺς ποὺ ἔχουν ἀνάγκη. Νὰ θυμᾶστε τὰ λόγια τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ ποὺ εἶπε ἴσχυρότερο εἶναι νὰ δίνεις, παρά νὰ παίρνεις».

Ἀφοῦ εἶπε αὐτὰ τὰ λόγια γονάτισε αὐτὸς καὶ ὅλοι ἐκεῖνοι καὶ προσευχήθηκε.

Σχολιασμός Ευαγγελίου

Κυριακή τῶν Ἁγίων Πατέρων σήμερα, ἕκτη ἀπὸ τὸ Πάσχα καὶ ἡ εὐαγγελικὴ περικοπὴ μας περιγράφει μιὰ προσευχὴ τοῦ Κυρίου μας. Πρὸς τὸ τέλος τοῦ μυστικοῦ δείπνου, ἀφοῦ ἔχει φύγει ἤδη ὁ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης, ὁ Κύριος, γνωρίζοντας τὸ ἐπικείμενο Πάθος του, προσεύχεται στὸν Πατέρα καὶ παρακαλεῖ γιὰ τοὺς μαθητές του.

Ἐκεῖνον τὸν καιρό, σήκωσε ὁ Ἰησοῦς τὰ μάτια τοῦ πρὸς τὸν οὐρανὸ καὶ εἶπε: «Πατέρα, ἦρθε ἡ ὥρα. Δόξασε τὸν Υἱὸ σου, γιὰ νὰ σὲ δοξάσει καὶ ὁ Υἱός σου, σύμφωνα μὲ τὴν ἐξουσία ποὺ Τοῦ ἔδωσες πάνω σὲ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, γιὰ νὰ δώσει σὲ ὅλους ὅσους Τοῦ ἔδωσες ζωὴ αἰώνιο. Αὐτὴ εἶναι ἡ αἰώνιος ζωὴ, τὸ νὰ γνωρίζουν Ἐσένα, τὸν μόνον ἀληθινὸ Θεὸ καὶ τὸν Ἰησοῦ Χριστὸ τὸν ὁποῖο ἔστειλες.

Ἐγὼ σὲ δόξασα πάνω στὴν γῆ, τὸ ἔργο, τὸ ὁποῖο μοῦ ἔδωσες νὰ κάνω, τὸ τελείωσα. Καὶ τώρα δόξασέ με ἐσύ, Πατέρα, δίπλα σου με τὴν δόξα ποὺ εἶχα κοντά σου, πρὶν ὑπάρξει ὁ κόσμος. Φανέρωσα τὸ ὄνομά σου στοὺς ἀνθρώπους, τοὺς ὁποίους ἐσύ μοῦ ἔδωσες. Δικοί σου ἦταν καὶ τοὺς ἔδωσες σὲ μένα καὶ τὸν λόγο σου ἔχουν τηρήσει.

Τώρα γνωρίζουν ὅτι ὅλα ὅσα μοῦ ἔδωσες δικά σου εἶναι, διότι τὸν λόγο ποὺ μοῦ ἔδωσες, τὸν ἔδωσα σὲ αὐτούς, καὶ αὐτοὶ τὸν δέχθηκαν καὶ γνώρισαν ἀληθινὰ ὅτι ἀπὸ σένα βγήκε καὶ πίστεψαν ὅτι ἐσύ μὲ ἔστειλες. Ἐγὼ γι' αὐτούς παρακαλῶ, δὲν παρακαλῶ γιὰ τὸν κόσμο ἀλλὰ γι' αὐτούς ποὺ ἐσύ μοῦ ἔδωσες, διότι δικοὶ σου εἶναι, καὶ ὅλα τὰ δικά μου δικά σου εἶναι, καὶ ὅλα τὰ δικά σου δικά μου καὶ ἔχω δοξασθεῖ δι' αὐτῶν. Δὲν θὰ εἶμαι πλέον στὸν κόσμος, ἐνῶ αὐτοὶ θὰ εἶναι στὸν κόσμος, κι ἐγὼ σὲ ἐσένα ἔρχομαι.

Πατέρα, Ἄγιε, φύλαξέ τους, μὲ τὴ δύναμη τοῦ ὀνόματός σου, αὐτούς τοὺς ὁποίους ἐσύ μοῦ ἔδωσες, ὥστε νὰ εἶναι ἓνα ὅπως κι ἐμεῖς. Ὅταν ἤμουν μαζί τους στὸν κόσμος, ἐγὼ τοὺς φύλαγα, μὲ τὴ δύναμη τοῦ ὀνόματός σου, αὐτούς τοὺς ὁποίους μοῦ ἔδωσες

καὶ κανεὶς ἀπὸ αὐτοὺς δὲν χάθηκε, ἐκτὸς ἀπὸ τὸν υἱὸ τῆς ἀπωλείας, γιὰ νὰ ἐκπληρωθεῖ ἡ γραφή. Τώρα ἔρχομαι πρὸς ἐσένα καὶ αὐτὰ λέω ἐνῶ βρίσκομαι ἀκόμη στὸν κόσμο, γιὰ νὰ ἔχουν τὴν χαρὰ τὴν δική μου τέλεια μέσα τους.

Ἡ σημερινὴ εὐαγγελικὴ περικοπὴ εἶναι πολὺ συγκινητικὴ, διότι ἀποτελεῖ μιὰ προσευχὴ τοῦ Ἰησοῦ, τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, πρὸς τὸν Πατέρα, νὰ προστατεύσει τοὺς μαθητὲς του, ἀλλὰ καὶ ὅλους ὅσους πίστευσαν σὲ Αὐτόν, τώρα ποὺ θὰ φύγει ἀπὸ κοντὰ τους.

Γίνεται μάλιστα διπλᾶ συγκινητικὴ ἡ προσευχὴ αὐτὴ, ἂν σκεφτεῖ κανεὶς τὸ χρονικὸ σημεῖο στὸ ὁποῖο τὴν κάνει ὁ Κύριος. Ὁ Χριστὸς λέει αὐτὰ τὰ λόγια λίγο πρὶν ἀπὸ τὴν σύλληψή του. Ὁ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης, ἔχει ἤδη φύγει ἀπὸ τὸν Μυστικὸ Δεῖπνο γιὰ νὰ εἰδοποιήσει τοὺς Ἰουδαίους.

Ὁ Κύριος, γνωρίζει ἤδη τί πρόκειται νὰ γίνει. Ξέρει ὅτι θὰ συλληφθεῖ, ξέρει ὅτι θὰ βασανιστεῖ καὶ ὅτι θὰ θανατωθεῖ. Ξέρει πόσο πικρὸ εἶναι τὸ ποτήριο ποὺ πρόκειται νὰ πιεῖ. Κι ὅμως προσεύχεται γιὰ τοὺς μαθητὲς του. Προσεύχεται γιὰ τοὺς ἀνθρώπους ποὺ πίστεψαν στὸν ὄνομά Του. Προσεύχεται γιὰ τὴν Ἐκκλησία Του, ποὺ πρόκειται νὰ ἐγκαινιαστεῖ σὲ λίγο καιρὸ, καὶ παρακαλεῖ τὸν Πατέρα νὰ δώσει δύναμη στὰ τέκνα Του.

Τὸν παρακαλεῖ νὰ τοὺς δώσει τὴν ἀγάπη καὶ τὴν ὁμόνοια ποὺ ἔχουν τὰ Τρία πρόσωπα τῆς Ἁγίας Τριάδος μεταξύ τους, γιὰ νὰ εἶναι κι ὅλη ἡ Ἐκκλησία ἓνα, ὅπως ἓνα εἶναι καὶ ὁ Θεός.

Ἴσως εἶναι καὶ αὐτὸς ἓνας λόγος ποὺ ἡ συγκεκριμένη εὐαγγελικὴ περικοπὴ ἀναγιγνώσκεται σήμερα, ὅπου ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾷ τοὺς Ἁγίους Πατέρες τῆς Α΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου. Γιατί οἱ Ἅγιοι αὐτοί, δὲν ἀγωνίστηκαν μόνο γιὰ νὰ διαφυλάξουν τῆς ὀρθότητά τῆς πίστεως, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας. Ἀγωνίστηκαν νὰ διαφυλαχθεῖ ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, ὄχι γιὰ προσωπικὸ συμφέρον, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν ἀγάπη ποὺ εἶχαν σὲ αὐτὴν καὶ τὸ Θεό.

Ὅπως ὁ Κύριος προσευχήθηκε στὸν Πατέρα Του νὰ προστατεύσει καὶ νὰ καθοδηγήσει τοὺς πρώτους Χριστιανούς, ἔτσι καὶ οἱ 318 Πατέρες προσευχήθηκαν νὰ τοὺς καθοδηγήσει τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, ὥστε νὰ κρατηθεῖ ἡ Ἐκκλησία μακριὰ ἀπὸ τὴν

μάστιγα τῶν αἱρέσεων καὶ νὰ παραμείνει ἡ Μία, Ἁγία, Καθολικὴ καὶ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία.

Τὸ γιατί εἶναι ἀναγκαῖο νὰ διαφυλαχθεῖ ἡ Ἐκκλησία ἀπὸ τὶς αἱρέσεις, τὸ βλέπουμε στὴ συνέχεια τῆς εὐαγγελικῆς περικοπῆς. «Αὐτὴ εἶναι ἡ αἰώνιος ζωὴ, τὸ νὰ γνωρίζουν Ἐσένα τὸν μόνον ἀληθινὸ Θεὸ καὶ τὸν Ἰησοῦ Χριστὸ τὸν ὁποῖο ἔστειλες». Ὁ δρόμος γιὰ τὴν αἰώνια ζωὴ ξεκινάει ἀπὸ αὐτὴ τὴ ζωὴ. Ὅταν προσπαθοῦμε νὰ γνωρίσουμε τὸν Θεὸ σὲ αὐτὴ τὴ ζωὴ, θὰ μπορέσουμε νὰ τὸν γνωρίσουμε καὶ στὴν ἐπόμενη. Γιὰ νὰ γίνει ὁμως αὐτὸ, ὁ δρόμος εἶναι ἕνας, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός.

Ὁ Κύριος μὲ αὐτὰ τὰ λόγια μᾶς ἐξηγεῖ ὅτι ὁ ἄνθρωπος δὲν μπορεῖ νὰ γνωρίσει τὸν Θεὸ μέσα ἀπὸ τὶς πέτρες καὶ τὰ φυσικὰ φαινόμενα, ποὺ πίστευαν οἱ παγανιστές. Δὲν μπορεῖ νὰ γνωρίσει τὸν Θεὸ μέσῳ ἀόριστων καὶ συγκεχυμένων θεωριῶν καὶ σκέψεων. Δὲν μπορεῖ νὰ τὸν γνωρίσει μέσῳ ἀνθρώπων ποὺ διαστρέβλωσαν τὴν ὀρθὴ πίστη, γιὰ νὰ ἐξυπηρετήσουν τὰ δικά τους, συνήθως, συμφέροντα.

Ὁ μόνος τρόπος γιὰ νὰ γνωρίσουμε τὸν Θεὸ εἶναι μέσῳ τοῦ Υἱοῦ του καὶ γιὰ νὰ διαφυλαχθεῖ αὐτὸς ὁ δρόμος, ἔγιναν οἱ οἰκουμενικὲς σύνοδοι. Οἱ Ἅγιοι Πατέρες ἀγωνίστηκαν, γιὰ νὰ μείνει αὐτὸς ὁ δρόμος εὐλογημένος ἀπὸ τὸν Θεό, ὥστε νὰ μπορούμε κι ἐμεῖς οἱ ἁμαρτωλοί, νὰ ἔχουμε μιὰ ἐλπίδα σωτηρίας.

Ἀπὸ αὐτὸ τὸ μικρὸ κομμάτι τῆς εὐαγγελικῆς περικοπῆς μπορούμε νὰ καταλάβουμε γιατί ἀναγιγνώσκεται σήμερα. Μποροῦμε ἐπίσης νὰ καταλάβουμε τὸν λόγο ποὺ οἱ Ἅγιοι 318 Πατέρες, ἀλλὰ καὶ ὅλοι οἱ Ἅγιοι Πατέρες ἀνὰ τοὺς αἰῶνες, πάλεψαν γιὰ νὰ κρατηθεῖ ἡ πίστη μας ὅπως τὴν θέλει ὁ Θεός. Ἐμεῖς ἄς προσευχόμαστε νὰ μᾶς φωτίζει τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, ὅπως φώτισε καὶ αὐτούς, ὥστε νὰ κρατηθοῦμε στὸ δρόμο τοῦ Θεοῦ, γιὰ νὰ μᾶς ἀξιώσει τῆς αἰωνίου βασιλείας. Ἀμήν.

π. Ὀνούφριος Ἀβραμίδης

Συναξάριον

Ὁ Ἅγιος Ἑρμείας

Ὁ Ἅγιος Ἑρμείας ζοῦσε στὰ Κόμανα τῆς Καππαδοκίας, καὶ ὑπηρετοῦσε στὸν ρωμαϊκὸ στρατό. Διακρίνονταν γιὰ τὴν γενναιότητα, τὴν ἀνδρεία καὶ τὸ ἀγωνιστικὸ του φρόνημα, τὰ ὁποῖα ἀντλοῦσε ἀπὸ τὴν βαθιὰ πίστη του πρὸς τὸν Ἰησοῦ Χριστό. Ὄταν κατὰ τὴν περίοδο τῆς βασιλείας τοῦ Μάρκου Αὐρήλιου ξέσπασε διωγμὸς κατὰ τῶν χριστιανῶν, ἀπὸ τοὺς πρώτους ποὺ συνελήφθησαν στὰ Κόμανα ἦταν ὁ ἠλικιωμένος πλέον Ἑρμείας. Παρὰ τὶς ἐπίμονες προσπάθειες τοῦ ἄρχοντα τῆς περιοχῆς Σεβαστιανοῦ ν' ἀπαρνηθεῖ τὴν πίστη του καὶ νὰ θυσιάσει στὰ εἰδωλα, ὁ Ἑρμείας ἀπάντησε μὲ γλυκύτητα: «θὰ ἦταν πολὺ ἀνόητο ν' ἀφήσω τὸ φῶς καὶ νὰ προτιμήσω τὸ σκοτάδι, νὰ ἐγκαταλείψω τὴν ἀλήθεια καὶ ν' ἀσπασθῶ τὸ ψέμα, νὰ παραιτηθῶ ἀπὸ τὴ ζωὴ (τὴν αἰώνια) καὶ νὰ προτιμήσω τὸν θάνατο (τὸν πνευματικὸ). Θὰ ἦταν λοιπὸν παράλογο στὸ τέλος τῆς ζωῆς μου νὰ χάσω αὐτὰ τὰ πολύτιμα ἀγαθὰ».

Ἐξοργισμένος ὁ Σεβαστιανὸς ἀπὸ τὴν ἀπάντηση τοῦ Ἑρμεία ἔδωσε ἐντολὴ νὰ τὸν βασανίσουν. Τοῦ ἔσπασαν τὸ σαγόνι, τοῦ ξερίζωσαν τὰ δόντια, τὸν ἔριξαν σὲ καμίνι, ἀπὸ τὸ ὁποῖο σώθηκε θαυματουργικῶς, τοῦ ἔδωσαν νὰ πιεῖ δηλητήριο χωρὶς νὰ πάθει τὸ παραμικρό, μὲ ἀποτέλεσμα ὁ εἰδωλολάτρης ποὺ τοῦ τὸ ἔδωσε νὰ πιστέψει καὶ νὰ γίνῃ μάρτυρας, ἀφοῦ ὁ ἐκεῖ ἀνθύπατος τοῦ ἔκοψε τὸν λαιμό. Μετὰ ἀπὸ πολλὰ ἀκόμη βασανιστήρια, τὰ ὁποῖα ὑπέμεινε ὁ Ἑρμείας μὲ θαυμαστὴ γαλήνη, ἀποκεφαλίσθηκε λαμβάνοντας τὸν στέφανο τῆς δόξης.

Ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἑρμεία τελεῖται στὶς 31 Μαΐου.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Χριστῷ στρατευσάμενος, τῷ Βασιλεῖ τοῦ παντός, γενναίως διέκοψας, τὰς παρατάξεις ἐχθρῶν. Ἑρμεία πανένδοξε· σὺ γὰρ ἐγκαρτερήσας, πολυτρόποις αἰκίαις, ἤθλησας ἐν τῷ γήρα, ὡς τοῦ Λόγου ὀπλίτης· ᾧ πρέσβευε Ἀθλοφόρε, σώζεσθαι ἅπαντας.

Λόγος περὶ τῆς Ἀναλήψεως τοῦ Χριστοῦ» Ἁγίου Γρηγορίου Παλαμᾶ

(νεοελληνικὴ ἀπόδοση)

Βλέπετε αὐτὴ τὴ κοινὴ γιὰ μᾶς ἑορτὴ καὶ εὐφροσύνη, τὴν ὁποία ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστὸς ἐχάρισε μὲ τὴν ἀνάστασι καὶ ἀνάληψή του στοὺς πιστούς; Ἐπήγασε ἀπὸ θλίψη.

Βλέπετε αὐτὴ τὴ ζωὴ, μᾶλλον δὲ τὴν ἀθανασία; Ἐπιφάνηκε σὲ μᾶς ἀπὸ θάνατο.

Βλέπετε τὸ οὐράνιο ὕψος, στὸ ὁποῖο ἀνέβηκε κατὰ τὴν ἀνύψωσή του ὁ Κύριος καὶ τὴν ὑπερδεδοξασμένη δόξα ποῦ δοξάσθηκε κατὰ σάρκα; Τὸ πέτυχε μὲ τὴ ταπείνωσι καὶ τὴν ἀδοξία. Ὅπως λέγει ὁ ἀπόστολος γι' αὐτόν, «ἐταπείνωσε τὸν ἑαυτό του γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, καὶ μάλιστα σταυρικοῦ θανάτου, γι' αὐτὸ κι' ὁ Θεὸς τὸν ὑπερύψωσε καὶ τοῦ χάρισε ὄνομα ἀνώτερο ἀπὸ κάθε ὄνομα, ὥστε στὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ νὰ καμφθεῖ κάθε γόνατο ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων καὶ νὰ διακηρύξει κάθε γλῶσσα ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι ὁ Κύριος σὲ δόξα Θεοῦ Πατρός». (Φιλ. β' 8-11).

Ἐὰν λοιπὸν ὁ Θεὸς ὑπερύψωσε τὸ Χριστό του γιὰ τὸ λόγο ὅτι ταπεινώθηκε, ὅτι ἀτιμάσθηκε, ὅτι πειράσθηκε, ὅτι ὑπέμεινε ἐπονείδιστο σταυρὸ καὶ θάνατο γιὰ χάρι μας, πῶς θὰ σώσει καὶ θὰ δοξάσει καὶ θὰ ἀνυψώσει ἐμᾶς, ἂν δὲν ἐπιλέξωμε τὴ ταπείνωσι, ἂν δὲν δείξουμε τὴ πρὸς τοὺς ὁμοφύλους ἀγάπη, ἂν δὲν ἀνακτήσωμε τὶς ψυχές μας διὰ τῆς ὑπομονῆς τῶν πειρασμῶν, ἂν δὲν ἀκολουθοῦμε διὰ τῆς στενῆς πύλης καὶ ὁδοῦ, ποῦ ὁδηγεῖ

στην αιώνια ζωή, τὸν σωτηρίως καθοδηγήσαντα σ' αὐτήν; «διότι, καὶ ὁ Χριστὸς ἔπαθε γιὰ μᾶς, ἀφήνοντάς μας ὑπογραμμὸ (παράδειγμα), γιὰ νὰ παρακολουθήσουμε τὰ ἴχνη του». (Α΄ Πέτρ. β΄ 21).

Ἡ ἐνυπόστατος Σοφία τοῦ ὑψίστου Πατρὸς, ὁ προαιώνιος Λόγος, ποὺ ἀπὸ φιλανθρωπία ἐνώθηκε μ' ἐμᾶς καὶ μᾶς συναναστράφηκε, ἀνέδειξε τώρα ἐμπράκτως μιὰ ἐορτὴ πολὺ ἀνώτερη καὶ ἀπὸ αὐτὴ τὴν ὑπεροχὴ. Γιατὶ τώρα γιορτάζουμε τὴ διάβαση, τῆς σ' αὐτὸν εὐρισκομένης φύσεώς μας, ὄχι ἀπὸ τὰ ὑπόγεια πρὸς τὴν ἐπιφάνεια τῆς γῆς, ἀλλὰ ἀπὸ τὴ γῆ πρὸς τὸν οὐρανὸ τοῦ οὐρανοῦ καὶ πρὸς τὸν πέρα ἀπὸ αὐτὸν θρόνο τοῦ δεσπότη τῶν πάντων.

Σήμερα ὁ Κύριος ὄχι μόνο στάθηκε, ὅπως μετὰ τὴν ἀνάσταση, στὸ μέσο τῶν μαθητῶν του, ἀλλὰ καὶ ἀποχωρίσθηκε ἀπὸ αὐτοὺς καί, ἐνῶ τὸν ἔβλεπαν, ἀναλήφθηκε στὸν οὐρανὸ καὶ εἰσηλθε στ' ἀληθινὰ ἅγια τῶν ἀγίων «καὶ ἐκάθησε στὰ δεξιὰ τοῦ Πατρὸς πάνω ἀπὸ κάθε ἀρχὴ καὶ ἐξουσία καὶ ἀπὸ κάθε ὄνομα καὶ ἀξίωμα, ποὺ γνωρίζεται καὶ ὀνομάζεται εἴτε στὸν παρόντα εἴτε στὸν μέλλοντα αἰώνα». (Ἐφ. α΄ 20).

Γιατί λοιπὸν στάθηκε στὸ μέσο τους κι' ἔπειτα τοὺς συνόδευσε; «Τοὺς ἐξήγαγε, λέγει, ἔξω ἕως τὴ Βηθανία», ἀλλὰ «καὶ ἀφοῦ σήκωσε τὰ χέρια του, τοὺς εὐλόγησε». (Λουκ. κδ΄ 50). Τὸ ἔκαμε γιὰ νὰ ἐπιδείξει τὸν ἑαυτό του ὀλόκληρο σῶο καὶ ἀβλαβῆ, γιὰ νὰ παρουσιάσει τὰ πόδια ὑγιῆ καὶ βαδίζοντα σταθερά, αὐτὰ ποὺ ὑπέστησαν τὰ τρυπήματα τῶν καρφιῶν, τὰ ὁμοίως ἐπὶ τοῦ σταυροῦ καρφωμένα χέρια, τὴν ἴδια τὴ λογχισμένη πλευρά, ἃν ἔφεραν πάνω τους, τοὺς τύπους τῶν πληγῶν, πρὸς διαπίστωση τοῦ σωτηριώδους πάθους.

Ἐγὼ δὲ νομίζω ὅτι διὰ τοῦ «στάθηκε στὸ μέσο τῶν μαθητῶν» δεικνύεται καὶ τὸ ὅτι αὐτοὶ στηρίχθηκαν στὴ πίστη πρὸς αὐτόν, μὲ αὐτὴ τὴ φανέρωση καὶ εὐλογία του. Γιατὶ δὲν στάθηκε μόνο στὸ μέσο ὄλων αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ στὸ μέσο τῆς καρδιάς τοῦ καθενός, γιὰ τὴν ἀπὸ ἐκείνη τὴν ὥρα οἱ ἀπόστολοι τοῦ Κυρίου ἔγιναν σταθεροὶ καὶ ἀμετακίνητοι.

Στάθηκε λοιπὸν στὸ μέσο τους καὶ τοὺς λέγει, «εἰρήνη σὲ σᾶς», τούτη τὴ γλυκιὰ καὶ σημαντικὴ καὶ συνηθισμένη του προσφώνηση. Τὴν διπλὴ εἰρήνη, πρὸς τὸ Θεὸ πὺ εἶναι γέννημα τῆς εὐσέβειας καὶ αὐτὴ πὺ ἔχουμε οἱ ἄνθρωποι μεταξύ μας. Καὶ καθὼς τοὺς εἶδε φοβισμένους καὶ ταραγμένους ἀπὸ τὴν ἀνέλπιστη καὶ παράδοξη θέα, γιατί νόμισαν ὅτι βλέπουν πνεῦμα - φάντασμα, αὐτὸς τοὺς ἀνέφερε πάλι τοὺς διαλογισμοὺς τῆς καρδιάς των, καὶ ἀφοῦ ἔδειξε ὅτι εἶναι αὐτὸς ὁ ἴδιος, πρότεινε τὴ διαβεβαίωση διὰ τῆς ἐξετάσεως καὶ ψηλαφήσεως. Ζήτησε φαγώσιμο, ὄχι γιατί εἶχε ἀνάγκη τροφῆς, ἀλλὰ γιὰ ἐπιβεβαίωση τῆς ἀναστάσεώς του.

Ἐφαγε δὲ μέρος ψητοῦ ψαριοῦ καὶ μέλι ἀπὸ κηρύθρα, πὺ εἶναι καὶ αὐτὰ σύμβολα τοῦ μυστηρίου του. Δηλαδή ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ ἔνωσε στὸν ἑαυτό του καθ' ὑπόστασι τὴ φύση μας, πὺ σὰν ἰχθὺς κολυμποῦσε στὴν ὑγρότητα τοῦ ἡδονικοῦ καὶ ἐμπαθοῦς βίου, καὶ τὴν καθάρισε μὲ τὸ ἀπρόσιτο πῦρ τῆς Θεότητός του. Μὲ κηρύθρα δὲ μελισσιοῦ μοιάζει ἡ φύση μας γιατί κατέχει τὸ λογικὸ θησαυρὸ τοποθετημένο στὸ σῶμα σὰν μέλι στὴ κηρύθρα. Τρώγει ἀπὸ αὐτὰ εὐχαρίστως γιατί καθιστᾶ φαγητό του τὴ σωτηρία τοῦ καθενὸς ἀπὸ τοὺς μετέχοντας τῆς φύσεως. Δὲν τρώει ὀλόκληρο, ἀλλὰ μέρος «ἀπὸ κηρύθρα μέλι» ἐπειδὴ δὲν πίστευσαν ὅλοι καὶ δὲν τὸ παίρνει μόνος του, ἀλλὰ προσφέρεται ἀπὸ τοὺς μαθητές, γιατί τοῦ φέρνουν μόνο τοὺς πιστεύοντες σ' αὐτόν, χωρίζοντάς τους ἀπὸ τοὺς ἀπίστους.

Κατόπιν τοὺς ὑπενθύμισε τοὺς λόγους του πρὶν τὸ πάθος, πὺ ὅλοι πραγματοποιήθηκαν. Τοὺς ὑποσχέθηκε νὰ τοὺς στείλει τὸ ἅγιο Πνεῦμα, τοὺς εἶπε νὰ καθίσουν στὴν Ἱερουσαλήμ μέχρι νὰ λάβουν δύναμη ἀπὸ ψηλά. Μετὰ τὴ συζήτηση ὁ Κύριος τοὺς ἔβγαλε ἀπὸ τὸ σπίτι καὶ τοὺς ὀδήγησε ἕως τὴ Βηθανία καὶ ἀφοῦ τοὺς εὐλόγησε, ὅπως ἀναφέραμε, ἀποχωρίσθηκε ἀπὸ αὐτοὺς καὶ ἀνυψώθηκε πρὸς τὸν οὐρανὸ, χρησιμοποιώντας νεφέλη σὰν ὄχημα καὶ ἀνῆλθε ἐνδόξως στοὺς οὐρανοὺς, στὰ δεξιὰ τῆς μεγαλοσύνης τοῦ Πατρός, καθιστώντας ὁμόθρονο τὸ φύραμά μας.

Καθὼς οἱ Ἀπόστολοι δὲν σταματοῦσαν νὰ κοιτάζουν τὸν οὐρανό, μὲ τὴ φροντίδα τῶν ἀγγέλων πληροφοροῦνται ὅτι ἔτσι θὰ ἔλθει πάλι ἀπὸ τὸν οὐρανὸ καὶ «θὰ τὸν ἰδοῦν ὅλες οἱ φυλὲς τῆς γῆς, νὰ ἔρχεται πάνω στὶς νεφέλες τοῦ οὐρανοῦ». (Ματθ. κδ΄ 30). Τότε οἱ μαθητὲς ἀφοῦ προσκύνησαν ἀπὸ τὸ Ὅρος τῶν Ἐλαιῶν, ἀπὸ ὅπου ἀναλήφθηκε ὁ Κύριος, ἐπέστρεψαν στὴν Ἱερουσαλὴμ χαρούμενοι, αἰνῶντας καὶ εὐλογώντας τὸ Θεὸ καὶ ἀναμένοντες τὴν ἐπιδημία τοῦ θείου Πνεύματος.

Ὅπως λοιπὸν ἐκεῖνος ἔζησε καὶ ἀπεβίωσε, ἀναστήθηκε καὶ ἀναλήφθηκε, ἔτσι κι' ἐμεῖς ζοῦμε καὶ πεθαίνουμε καὶ θὰ ἀναστηθοῦμε ὅλοι. Τὴν ἀνάληψη ὅμως δὲν θὰ πετύχουμε ὅλοι, ἀλλὰ μόνο ἐκεῖνοι γιὰ τοὺς ὁποίους ζωὴ εἶναι ὁ Χριστὸς καὶ ὁ θάνατος εἶναι κέρδος, ὅσοι πρὸ τοῦ θανάτου σταύρωσαν τὴν ἁμαρτία διὰ τῆς μετανοίας, μόνο αὐτοὶ θὰ ἀναληφθοῦν μετὰ τὴν κοινὴ ἀνάστασις σὲ νεφέλες πρὸς συνάντησις τοῦ Κυρίου στὸν ἀέρα. (Α΄ Θεσ. δ΄ 17).

Ἄς ἔρθουμε στὸ ὑπερῶο μας, στὸ νοῦ μας προσευχόμενοι, ἄς καθαρίσουμε τοὺς ἑαυτούς μας γιὰ νὰ πετύχουμε τὴν ἐπιδημία τοῦ Παρακλήτου καὶ νὰ προσκυνήσουμε Πατέρα καὶ Υἱὸ καὶ ἅγιο Πνεῦμα, τώρα καὶ πάντοτε καὶ στοὺς αἰῶνες τῶν αἰώνων. Γένοιτο.

ΔΡΩΜΕΝΑ

Ἡ Διακήρυξις τῆς Ἀγιότητος τοῦ Ὁσίου Ἱερωνύμου τοῦ ἐν Πάρνηθι

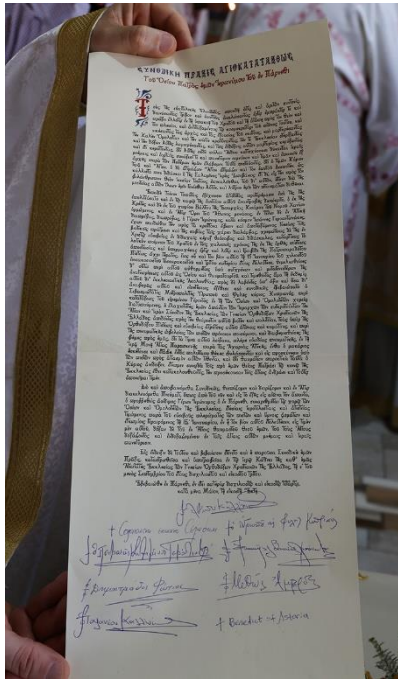
Μέσα σὲ ἀναστάσιμη ἀτμόσφαιρα πραγματοποιήθηκε ἡ Ἐπίσημος Τελετὴ τῆς Ἀγιοκατατάξεως τοῦ Ὁσίου Ἱερωνύμου τοῦ ἐν Πάρνηθι ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας μας, στὴν Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίας Παρασκευῆς Ἀχαρνῶν τὸ Σάββατο 25-05/8-06-2024.

Ἀφespέρας ψάλθηκε ὁ Μέγας Ἀρχιερατικός Ἑσπερινὸς χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσοστόμου, μὲ τὴν συμμετοχὴ τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανοῦ, Περαιῶς καὶ Σαλαμῖνος κ. Γεροντίου, Δημητριάδος κ. Φωτίου, Μεθώνης κ. Ἀμβροσίου καθὼς καὶ τῶν Θεοφιλεστάτων Ἐπισκόπων Σωζοπόλεως κ. Σεραφεῖμ (τῆς ἀδελφῆς Ἐκκλησίας τῆς Βουλγαρίας), Ταλαντίου κ. Καλλινίκου καὶ Ἀστορίας κ. Βενεδίκτου ἐξ Η.Π.Α.

Ἀνήμερα στὸν Ὅρθρο χοροστάτησε ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Καλλίνικος καὶ ἐν συνεχείᾳ προέστη τοῦ πολυαρχιερατικοῦ συλλείτουργου μὲ τὴν συμμετοχὴ τοῦ οἰκείου Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανοῦ καὶ τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Περαιῶς καὶ Σαλαμῖνος κ. Γεροντίου, Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσοστόμου, Μεθώνης κ. Ἀμβροσίου, καθὼς καὶ τῶν Θεοφιλεστάτων Ἐπισκόπων Σωζοπόλεως κ. Σεραφεῖμ, Ταλαντίου κ. Καλλινίκου καὶ Ἀστορίας κ. Βενεδίκτου.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας πραγματοποιήθηκε ἡ Τελετὴ Διακηρύξεως τοῦ νέου Ὁσίου τῆς Ἐκκλησίας μας. Ἀφοῦ ἀνεγνώσθη ἡ Πράξις Ἀγιοκατατάξεως Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Φωτίου, ἐν συνεχείᾳ ἐνώπιον τῆς Ἁγίας Κάρας τοῦ Ὁσίου καὶ τῆς εὐτρεπισμένης Εἰκόνας του, ψαλλομένου τοῦ Ἀπολυτικίου καὶ τῶν στίχων τῆς Δοξολογίας, ὁ Μακαριώτατος μετὰ τῶν Ἁγίων Ἀρχιερέων ὑπέγραψαν διαδοχικῶς τὴν Πράξιν καὶ ὁ Μακαριώτατος εὐλόγησε σταυροειδῶς μὲ τὴν Ἁγία Κάρα τὸν πιστὸ λαὸ πού εἶχε προσέλθει παρὰ τὴν μεγάλη ζέστη πού ἐπικρατοῦσε.





Τῆς Ἀναλήψεως 2024

Τὴν ἑορτὴ τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἀναλήψεως τίμησε σήμερα ὁ Παναγιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Γρηγόριος, ὁ ὁποῖος προέστη τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας στὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ καὶ Ἀναλήψεως στὸν Εὐοσμο Θεσσαλονίκης. Λειτουργήσαν ἐπίσης ὁ πρωτοσύγκελλος καὶ ἐφημέριος τοῦ Ναοῦ π. Παναγιώτης Παυλίδης, ὁ π. Γρηγόριος Πρυνιάς καὶ ὁ ἱερομόναχος π. Σωφρόνιος Στάγκος.

Στὴν ὁμιλία του ὁ ποιμενάρχης μας τόνισε ὅτι ἡ ἑορτὴ τῆς Ἀναλήψεως εἶναι γεγονός που ἐπισφραγίζει τὸ σωτηριολογικὸ ἔργο τοῦ Χριστοῦ, καθὼς ὁ Κύριος μὲ τὴν Ἀνάληψή του μᾶς ἔδωσε τὴν ὑπόσχεση ὅτι μὲ τὸν τρόπο που ἀνέρχεται στὸν οὐρανὸ, μὲ τὸν ἴδιο τρόπο θὰ ἔρθει καὶ θα κρίνει ζώντας καὶ νεκρούς τὴν ἡμέρα τῆς Κρίσεως. Ἐπίσης, ἀνέφερε ὅτι ἀπαραίτητη προϋπόθεση γιὰ νὰ μπορέσει νὰ μετέχει ὁ ἄνθρωπος

τῆς δόξης τοῦ Ἀναληφθέντος Ἰησοῦ Χριστοῦ εἶναι πρῶτα ἡ ἔνωσή του μὲ τὴν Ἁγία Ἐκκλησία, τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ καί, ἐπειδὴ ἡ ἔνωση αὐτὴ ἀπαιτεῖ καθαρὸ βίον ψυχῆς καὶ σώματος, τὰ ἔργα τῆς μετανοίας ὁδηγοῦν στὴ σταθεροποίηση τοῦ ἀνθρώπου στὴν προοπτικὴ τῆς ἀγιότητας.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας παρατέθηκε τράπεζα ἀγάπης στὸ ἱερατεῖο καὶ κεράσματα στὸ πλῆθος τῶν πιστῶν ποὺ παρευρέθησαν στὴν ἱερὰ πανήγυρι.



«Όμιλία τοῦ Ποιμενάρχου μας Θεσσαλονίκης κ. Γρηγορίου
σήμερα τῆς Αναλήψεως»

[Της Αναλήψεως 2024 Εύοσμος](#) → Κωδικός 23061303

**Ἐάν θέλετε νά λαμβάνετε δωρεάν στό e-mail σας το ἠλεκτρονικό περιοδικό
«Πνευματικά Σημειώματα» μπορείτε νά στείλετε στήν διεύθυνση
imthesgrafeio@gmail.com τα στοιχεία σας.
Ὄνομα, Ἐπώνυμο, Τηλέφωνο με θέμα «Συνδρομητής».**

«Πνευματικά Σημειώματα»

Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης
τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος
e-mail: imthesgrafeio@gmail.com

ἹΥπεύθυνος ἹΕκδοσης:

† Πρεσβύτερος Ὁνούφριος Ἀβραμίδης τηλ: 6989286400
ἐφημέριος Ἱ.Ν.ἀγίου Γεωργίου Κατερίνης

